

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2009, föstudaginn 23. janúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 18/2008**:

M
gegn
fjárfestingafélaginu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 20. nóvember 2008 með ódagsettri kvörtun sóknaraðila. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. nóvember 2008, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi A, hrl., dagsettu 1. desember 2008. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. desember 2008, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Erindið var ítrekað með rafpósti 17. desember 2008. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 15. og 23. janúar 2009.

II.

Málsatvik.

Hinn 18. ágúst 2008 gaf X, út skuldabréf til Hilmars Y, að fjárhæð kr. 2.670.000. Var bifreið sett að veði með 1. veðrétti til tryggingar greiðslu lánsins, auk þess sem sóknaraðili gekkst í sjálfskuldarábyrgð fyrir greiðslu þess. Nefndur Y seldi skuldabréfið til varnaraðila 29. ágúst 2008.

Sóknaraðili kveðst hafa borið fram kvörtun við varnaraðila 13. nóvember 2008, en erindi hennar verið hafnað af hálfu varnaraðila 17. sama mánaðar. Hefur varnaraðili ekki mótmælt þessu og verður málið því tekið til úrskurðar.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, móttækinni 20. nóvember 2008.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að verða leystur undan sjálfskuldarábyrgð á fyrrnefndu skuldabréfi.

Sóknaraðili telur að borið hafi að gera greiðslumat á skuldara áður en téð skuldabréf var keypt, enda sé fjárhæð þess yfir kr. 1.000.000. Þá kveðst sóknaraðili hafa verið í góðri trú um að bifreið sú, sem veðsett hafi verið til tryggingar greiðslu skuldarinnar, hafi verið húftryggð þegar hann ritaði undir bréfið eins og komi fram í skilmálum þess. Hafi bifreiðin síðar skemmst í umferðaróhappi og þá komið í ljós að

þeir, sem átt hafi að sjá um að húftryggja bifreiðina, hafi ekki gert það. Hafi varnaraðili og keypt skuldabréfið án þess að ganga úr skugga um að bifreiðin væri húftryggð. Hafi það verið forsenda þess að sóknaraðili féllst á gangast í sjálfskuldarábyrgð að bifreiðin væri húftryggð.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili kveðst hafa keypt umrætt skuldabréf, en ekki séð um lánveitingu. Hafi varnaraðili því engin tók haft á að láta meta greiðslugetu skuldara. Þá eigi samkomulag um notkun ábyrgða á skuldbindingum einstaklinga ekki við í málinu þar sem það snúi aðeins að skyldu lánastofnunar til að meta greiðslugetu skuldara þegar lán, sem stofnunin veitir, er hærra en kr. 1.000.000. Taki reglur samkomulagsins því ekki til greinds Y, sem veitt hafi lán í því tilviki sem hér um ræði.

Varnaraðili telur að hann hafi ekki getað upplýst eða haft vitneskju um að bifreiðin hafi átt að vera kaskótryggð þegar sóknaraðili gekkst í sjálfskuldarábyrgð. Það hafi sóknaraðili sjálfur þurft að ganga úr skugga um. Skylda til að tryggja bifreiðina hafi hvílt á skuldara.

VI.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst í máli þessu ógildingar á sjálfskuldarábyrgð sinni samkvæmt skuldabréfi, útgefnu af X, til Y, þann 18. ágúst 2008, en varnaraðili keypti bréfið af Y 29. sama mánaðar. Skilja verður málatilbúnað varnaraðila svo að hann krefjist þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Sóknaraðili styður kröfu sína um ógildinguna ábyrgðar sinnar í fyrsta lagi þeim rökum að ekki hafi legið fyrir greiðslumat eins og skylt hafi verið þar sem fjárhæð skuldabréfsins sé yfir kr. 1.000.000. Ætla verður að sóknaraðili sé hér að vísa til ákvæðis 3. mgr. 3. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga, dagsetts 1. nóvember 2001, um að skylt sé að greiðslumeta skuldara þegar ábyrgð ábyrgðarmanns á skuldum viðkomandi nemur hærri fjárhæð en kr. 1.000.000. Skylda þessi hvílir á fjármálafyrirtæki þegar það veitir lán, sem tryggt er með ábyrgð einstaklings. Ákvæðið gildir hins vegar ekki við um þau tilvik þegar fjármálafyrirtæki kaupir eða fær framseld skuldabréf með sjálfskuldarábyrgð einstaklings, sem gefin hafa verið út til þriðja manns, án aðkomu fjármálafyrirtækisins. Verður því að hafna þessari málsástæðu sóknaraðila.

Í annan stað kveður sóknaraðili það hafa verið forsendu sjálfskuldarábyrgðar sinnar að hin veðsetta bifreið væri húftryggð, en síðar hafi komið í ljós að svo hafi ekki verið. Skylda til húftryggingar hvíldi á útgefanda skuldabréfsins. Var sóknaraðila í lófa lagið að krefja hann um staðfestingu þess efnis áður en hann gekkst í ábyrgð sína og hefði verið fullt tilefni til þess, ef um var að ræða forsendu ábyrgðarinnar. Skuldabréfið ber ekki með sér að um ákvörðunarástæðu hafi verið að ræða af hálfu sóknaraðila. Jafnvel þótt sýnt væri fram á að svo hefði verið er með öllu ósannað að varnaraðili hafi vitað eða mátt vita um hina meintu forsendu sóknaraðila. Verður því einnig að hafna þessari málsástæðu sóknaraðila.

Með vísan til framanritaðs verður því ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað

Reykjavík, 23. janúar 2009.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Guðlaug Brynja Ólafsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir